

Høhle Byfogedembede var ledigt. Den ærede Minister sagde imidlertid, at han hermed ingenlunde havde meent, at Hansens skulde levere Breve fra sig; det var et ganske andet Brud, han havde forlangt; det Brud, han havde tænkt sig, skulde gaae ud paa noget ganske Andet, nemlig, at Hansens skulde skrive i de franske Blade i modsat Retning af den, hvori han tidligere havde skrevet. Jeg maa hertil bemærke, at der navnlig er to Ting, som ere paafaldende. Den ene er — hvad den ærede Minister selv fandt paafaldende —, at Hansens bestandig opfattede denne Constatering af et Brud som gaaende i Retning af Udleveringen af Breve, thi han vedblev, som den ærede Minister sagde, Dag efter Dag at komme med saadanne. Den anden paafaldende Ting er den, at den ærede Minister netop vilde give Løfte om et Dommerembede for Constateringen af et Brud af den Bestaaenhed, som den ærede Minister paastaar, at det skulde have. Jeg troer, at det ærede Medlem for Njøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) allerede har henledet Opmærksomheden paa, at naar Bruddet netop skulde gaae ud paa at skrive i modsat Retning i fremmede Blade o. s. v., synes det mindre rimeligt, at Ministeren til Løn derfor vilde give Embedet i Høhle; men i ethvert Fald forekommer det mig dog, at der foreligger en Indrømmelse fra den ærede Minister om, at han har givet Udfigt til et Dommerembede for at constatere Bruddet med nogle politiske Mænd, og det forekommer mig, at selv om dette ikke stod i nogen Forbindelse med en Udlevering af Breve o. s. v., er det i sig selv Noget, der i høj Grad støder min Følelse. — Hvad Brevet til Birch angaaer, da omtalte jeg det ikke før, idet det forekom mig tvivlsomt, om virkelig et saadant Brev eksisterede; men efter den ærede Ministers Forklaring iaften, synes det, som om der virkelig eksisterer et noget eiendommeligt Brev til Birch, hvilket ligeledes findes under de 3 Segl. Dette Brev skulde, efter hvad den ærede Minister sagde, gaae ud paa, at

Birch ikke kunde faae det Embede, han dengang søgte, men at der derimod var et andet nærliggende Embede — saaledes forstod jeg det i det Mindste — og den ærede Minister omtalte dengang, forekom det mig, at det Embede, som Birch havde faaet, var den eneste Løn, han havde modtaget. Jeg maa imidlertid tillade mig herved at bemærke, at det vel ogsaa fra Birch's Side har været opfattet som et Tilfagn af Ministeren, og det et Tilfagn af nogen Betydning, siden han indlod sig paa de senere Forhandlinger. — Da Spørgsmaalet om Birch's Udnævnelse er fremdraget af den ærede Minister, og han har søgt at henvi sig under, deels at han ikke ubetinget kunde gaae efter Ancienniteten, og deels, at det ikke var den anden ældre, meget forjente Fuldmægtig, som Retten havde indstillet, men en Tredie, skal jeg tillade mig at bemærke, at det vistnok forholder sig saaledes, at det ikke var denne anden Fuldmægtig, — jeg kan gjerne nævne hans Navn, nemlig Eyermand, der er en udmærket dygtig Embedsmand — som Retten havde indstillet; men der er ikke Spørgsmaal om, at hvis man havde tænkt sig, at der skulde finde en Gravigelse Sted fra de strenge Anciennitetsregler, vilde man vistnok ganske ubetinget have anbefalet Eyermand, og naar der var Spørgsmaal om at vælge mellem disse To, Eyermand og Birch, kunde der mindst være Tale om at indstille Birch fremfor Eyermand. Den ærede Minister sagde ogsaa selv, at det var nærmest med Hensyn til, at Eyermand havde Krav paa et større Embede, at han ikke havde indstillet ham; men hvad dette Punkt angaaer, forekommer det mig, at den ærede Minister, efter hvad der er fremkommet i Aften, er stillet i et noget mindre gunstigt Lys, end det, hvori han stod før Discussionens Begyndelse. Jeg kan ikke nægte, at de Oplysninger, der nu ere fremkomne, og den Bestyrkelse, som Fremstillingen i „Fædrelandet“ derved har faaet, ogsaa hos mig vække Tvivl med Hensyn til adskillige andre Punkter. Da Tiden imidlertid